

Книга Даниїла - Номер чотири

Стрімке падіння

Jeff Pippenger

2023-11-27

Ми розглядаємо «сім разів» із двадцять шостого розділу книги Левіт, як їх представлено в книзі Даниїла. Ми робимо це тому, що одна з пророчих ознак «семи разів» полягає в тому, що вони представляють «камінь спотикання», який відкинули будівничі. Я визначаю камінь спотикання, про який говориться у Писанні, як істину, яку можна побачити, але її не бачать. Для тих, хто її бачить, вона дорогоцінна, але для тих, хто її не бачить, це не лише те, об що вони спотикаються, але й камінь, що розтирає їх на порошок.

Коли Христос згадав про камінь, що його відкинули будівничі, Він вказав, що наріжний камінь стане "головою" кута. Послання про відкинутий камінь у Писанні завжди стосується того, що Бог обминає колишній завітний народ, а водночас вступає в завіт із народом, який раніше не був Божим народом.

Ісус каже їм: Чи ніколи ви не читали в Писанні: «Камінь, що відкинули будівничі, той став головою кута; від Господа це сталося, і дивне воно в очах наших»? Тому кажу вам: Царство Боже буде відняте від вас і дане народові, що приносить його плоди. І хто впаде на цей камінь, розіб'ється; а на кого він упаде, того розтратить на порошок. Матвія 21:42-44.

Перше "часове пророцтво", до якого святі ангели привели Вільяма Міллера, було "сім часів" із двадцять шостого розділу Левіта. Лаодикійський адвентизм розпочав процес руйнування основоположних істин, які Господь зібрав через служіння Міллера, відкинувши найперше з відкриттів Міллера. Звісно, будь-який пророчий образ священної основи є образом Христа, який є "Камінь", тож відкинення "семи часів" у 1863 році позначає не лише початок процесу відкидання основоположних істин, воно являє собою відкидання Христа. Подібно до Христового свідчення про відкинутий камінь, Петро також вказує, що одне з пророцтв, пов'язаних із каменем підвалини, полягає в тому, що він зрештою стане "головою кута".

Тому й у писанні сказано: Ось, кладу в Сіоні наріжний камінь, вибраний, дорогоцінний; і хто вірує в нього, не осоромиться. Отже для вас, що віруєте, він — дорогоцінний; а для непокірних — камінь, який відкинули будівничі, той став головою кута, і камінь спотикання та скеля згіршення — для тих, які, будучи непокірними, спотикаються об слово; на те вони й були призначені. А ви — вибраний рід, царське священство, святий народ, народ особливий; щоб звіщати похвали того, хто покликав вас із темряви у своє дивовижне світло; ви, що колись не були народом, а тепер — народ Божий; що не одержали милості, а тепер одержали милість. 1 Петра 2:6-8.

Камінь підвалини на початку адвентизму стає головою кута. Ісая згоден із Христом і Петром, і Ісая використовує камінь підвалини, щоб представити завітний народ, який

відкидається заради нового завітного народу. У своєму свідченні він представляє верству, що уклала завіт зі смертю і прийняла брехню. Прийнята ними брехня — це та брехня, яку Павло називає такою, що приносить сильну оману тим, хто укладає завіт зі смертю, бо вони не прийняли любові істини.

Отож почуйте слово Господнє, ви глумливі мужі, що правите цим народом, який у Єрусалимі. Бо ви сказали: Ми уклали заповіт зі смертю, і з пеклом маємо угоду; коли перейде навальний бич, він до нас не прийде, бо неправду ми зробили своїм притулком, і під облудою ми сховалися: Тому так говорить Господь Бог: Ось Я кладу на Сіоні за підвалину камінь, камінь випробуваний, дорогоцінний наріжний камінь, певну підвалину; хто вірує, не буде квапитися. І правосуддя покладу за шнур, а праведність — за відвіс; і град змете притулок неправди, а води зальють схованку. І ваш заповіт зі смертю буде скасований, і ваша угода з пеклом не встоїть; коли перейде навальний бич, тоді будете ним потоптані. Ісаїя 28:14-18.

«Сім часів» було сховано під облудою, і коли Бог обмине Свій колишній народ завіту й укладе завіт зі ста сорока чотирма тисячами, камінь, що раніше був відкинутим наріжним каменем, підніметься, щоб стати «головою» кута. Для тих, хто розуміє цю істину, вона дорогоцінна, а для тих, хто не розуміє, камінь, що стає головою кута, не лише розчавлює їх, але й метафорично стає їхнім надгробним каменем.

У книзі Даниїла, у восьмому розділі, дев'ятнадцятому вірші, ми знаходимо "останній кінець" гніву, що вказує на те, що має бути також і "перший кінець" гніву. Період від 677 року до н. е. до 22 жовтня 1844 року становить час, протягом якого святилище (і військо) будуть потоптані. Але папство мало процвітати, аж доки гнів не звершиться, відповідно до одинадцятого розділу книги Даниїла, вірша тридцять шостого. Якщо кінець гніву у восьмому розділі означає кінець періоду часу, то кінець гніву в одинадцятому розділі також означає кінець періоду часу. Саме цьому ясно навчає Біблія, хоча цю істину було прикрито брехнею тими, хто уклав завіт зі смертю.

Кінець обох періодів гніву означає завершення однакового періоду часу, адже обидва були виконанням того самого прокляття тривалістю дві тисячі п'ятсот двадцять років розсіяння, полону й рабства. Північне царство першим зазнало розсіяння, полону й рабства «семи часів», коли 723 р. до н. е. цар Ассирії взяв їх у полон. Південне царство спіткала та сама доля у 677 р. до н. е. Єремія підтверджує цей факт.

Ізраїль — розпорошена вівця; леви розігнали його: спочатку цар Ассирії пожер його, а наостанок цей Навуходносор, цар Вавилону, поламав йому кості. Єремія 50:17.

Єремія вказує на поступовий суд. Ассирійці знищують Північне царство у 723 р. до н. е., потім забирають Манасію до Вавилону, своєї столиці, у 677 р. до н. е. Потім Навуходносор забирає Єгоякіма, що знаменує початок сімдесяти років полону у 606 р. до н. е. Потім Навуходносор забирає Седекію і руйнує Єрусалим у 586 р. до н. е.

Південне царство було попереджене, що зазнає тієї самої долі, що й північне царство, якщо продовжуватиме свій бунт. Суд, який спіткав північне царство, буде звершений і над

південним царством, а символом того суду була лінія, яку мали простягнути над Юдою. У свідченні Ісаї це була просто «лінія», але в наступному уривку «лінія» — це «лінія Самарії».

Тому так говорить Господь Бог Ізраїля: Ось, Я наведу таке лихо на Єрусалим і на Юду, що кожному, хто почує про це, задзвенять обидва його вуха. І простягну над Єрусалимом мірну линву Самарії та висок дому Ахава; і витру Єрусалим, як витирають миску: витираючи її та перевертаючи догори дном. І покину решту Моеї спадщини, і віддам їх у руку їхніх ворогів; і будуть вони за здобич та за грабунок для всіх своїх ворогів. Бо вони робили те, що зле в Моїх очах, і гнівили Мене від дня, коли їхні батьки вийшли з Єгипту, аж до цього дня. 2 Царів 21:12-15.

Існують два пророчі вислови у щойно наведених віршах, які слід розглянути. Перший — це дзвін у вухах, а другий — відвіс. У цих віршах мірильна линва Самарії також називається відвісом дому Ахава. Линва та відвіс — це інструменти суду, які використовуються у будівництві. У віршах вони вказують на те, що той самий суд, який було здійснено над північним царством, представленим Самарією та домом Ахава, буде наведений на Юду та Єрусалим. Коли було проголошено попередження, північне царство Ізраїлю вже зазнало вторгнення, було завойоване, зруйноване і взяте в полон. Звістка про Божий суд спричиняє дзвін у вухах у тих, хто чує попередження. І відвіс, і дзвін у вухах зустрічаються в Писанні по три рази кожен. У кожному випадку вони означають Божий гнів проти Його власного народу.

І прийшов Господь, і став, і покликав, як і в інші рази: Самуїле, Самуїле. Тоді Самуїл відповів: Говори, бо раб Твій слухає. І сказав Господь до Самуїла: Ось Я зроблю справу в Ізраїлі, від якої задзвенять обидва вуха у кожного, хто це почує. Того дня Я звершу над Ілієм усе, що говорив про його дім: коли почну, то й закінчу. 1 Самуїла 3:10-12.

Повалення дому Ілія — це пророцтво, від якого в кожного, хто його почує, задзвенять обидва вуха. Дзвін у вухах у часи Самуїла символізує відкинення дому Ілія. Здійснення пророцтва, даного Самуїлові, полягало в поваленні дому Ілія та утвердженні Самуїла як пророка. Самуїл уособлює народ, який, як каже Петро, колись не був Божим народом, а тепер є, бо коли Самуїла було поставлено пророком, дім Ілія було зруйновано. Єремія також проголошує суд проти керівництва Єрусалима, від якого дзвенить у вухах.

І скажи: Послухайте слово Господнє, о царі Юди та мешканці Єрусалима! Так говорить Господь Саваот, Бог Ізраїля: Ось Я наведу лихо на це місце, що в кожного, хто про нього почує, задзвенять у вухах. Єремії 19:3.

Усі три згадки про дзвін у вухах пов'язані із заповітним народом, який уклав заповіт зі смертю, а згодом зазнає вторгнення, підкорення, знищення, розпорошення та поневолення. Дзвін у вухах є символом суду Божого гніву, і символ цього суду також тричі представлений у Писанні словом «plummet». Ми вже читали про це у Другій книзі Царів та в Ісаї, але є ще одна згадка про «plummet» у Писанні, і в тій згадці слово «plummet» перекладене з іншого єврейського слова, ніж у двох попередніх згадках.

І ангел, що говорив зі мною, знову прийшов і розбудив мене, як людину, яку будять зі сну, і сказав мені: Що ти бачиш? І я сказав: Я дивився, і ось світильник увесь золотий, і чаша на його верхівці, і сім його ламп на ньому, і сім трубочок до семи ламп, що на його верхівці. І дві маслини при ньому: одна праворуч від чаші, а друга ліворуч від неї. І я озвався та промовив до ангела, що говорив зі мною: Що це, владико мій? І відповів мені ангел, що говорив зі мною, і сказав: Хіба ти не знаєш, що це? І я сказав: Ні, владико мій. Тоді він відповів і промовив до мене: Це слово Господнє до Зоровавеля: Не силою і не міццю, але Духом Моїм, говорить Господь Саваот. Хто ти, горо велика? Перед Зоровавелем ти станеш рівниною; і він винесе верхній камінь при вигуках: Благодать, благодать йому! І ще було мені слово Господнє, говорячи: Руки Зоровавеля заклали підвалини цього дому; його руки й завершать його; і ти пізнаєш, що Господь Саваот послав мене до вас. Бо хто зневажав день малих речей? Вони ж зрадіють і побачать відвіс у руці Зоровавеля — ті сім; це очі Господні, що ходять по всій землі. Тоді я озвався й сказав йому: Що це за дві маслини праворуч від світильника і ліворуч від нього? І знову озвався я та сказав йому: Що це за дві оливкові гілки, які через дві золоті трубочки виливають із себе золоту олію? І він відповів мені й сказав: Хіба ти не знаєш, що це? І я сказав: Ні, владико мій. Тоді він сказав: Це — два помазанці, що стоять перед Господом усієї землі. Захарія 4:1–14.

Слово, перекладене як «відвіс» у Другій книзі Царів та в Ісаї 28, — це «mishqâl», і воно означає «гіря». В обох уривках до шнура мали додати гірю (відвіс). Гірю використовують на терезах, і вона символізує суд. Шнур із гирею — це шнур суду. Лінія Самарії була періодом «семи часів», тобто дві тисячі п'ятсот двадцять років. Той самий період часу мав бути накладений на південне царство, як і був накладений на північне. Кінець кожної з цих ліній у книзі Даниїла позначений як кінець останнього гніву або кінець першого гніву. Цей період у Даниїла представлений як час, коли Єрусалим і воїнство мали бути потоптані двома спустошувальними силами язичництва та папства. Обидва періоди мали початися, коли їхні відповідні столиці зазнали вторгнення, були завойовані й зруйновані, а їхніх мешканців повели в полон.

Але у Захарії слово «plummet» утворене поєднанням двох єврейських слів. Перше слово — «'eben», і воно означає «будувати», а також означає «камінь». Воно означає «будівельний камінь». Потім це слово поєднується з єврейським словом «bedîyl», що означає «розділяти або відділяти». «Plummet» у Захарії — це камінь, на якому будують і який спричиняє відокремлення та поділ. Поділ відбувається між двома класами поклонників: один клас радіє, коли бачить камінь, робить його наріжним каменем і будує на ньому, а інший не бачить його, відкидає його, спотикається об нього і зрештою розчавлюється ним; тоді він стає їхнім надгробним каменем або могильною плитою. Один клас укладає завіт із життям, інший — завіт зі смертю.

В історії Захарії стародавній Ізраїль щойно вийшов із Вавилону, щоб відбудувати й відновити Єрусалим. Зоровавеля було призначено намісником, і він мав наглядати за роботами. На початку робіт він заклав наріжний камінь, а в кінці робіт поставив верхній, або завершальний, камінь. Зоровавель означає «нащадок Вавилону». Усі пророцтва вказують на

останні дні, і ім'я Зоровавеля є символом історії звістки першого ангела, коли було закладено наріжний камінь, а його ім'я також є символом звістки третього ангела, коли встановлюється верхній, або завершальний, камінь. Вияв виливання Святого Духа або в першому русі, або в другому русі представлений ім'ям Зоровавеля («нащадок Вавилона»), бо воно символізує звістку, яка кличе останнє покоління «нащадків Вавилона» вийти. Воно представляє звістку Опівнічного Кличу, що відбулася в першому русі, і яка має відбутися в останньому русі Гучного Кличу.

Два маслинові дерева, дві маслинові гілки і двоє помазанців, що уособлюють посудини, у які дві золоті трубки виливають олію:

Помазаники, що стоять при Господі всієї землі, мають становище, колись дане сатані як херувимові-охоронцям. Через святих істот, що оточують Його престол, Господь підтримує постійний зв'язок із мешканцями землі. Золота олія символізує благодать, якою Бог забезпечує світильники віруючих, щоб вони не мерехтіли й не згасали. Якби не те, що ця свята олія зливається з небес через послання Божого Духа, сили зла мали б повний контроль над людьми.

Ми зневажаємо Бога, коли не приймаємо послань, які Він надсилає нам. Таким чином ми відкидаємо золотий єлей, який Він хотів би вилити в наші душі, щоб передати його тим, хто в темряві. Коли пролунає заклик: «Ось, Жених іде; виходьте назустріч Йому», ті, хто не прийняли святого елею, хто не плекали благодать Христа у своїх серцях, виявлять, подібно до нерозумних дів, що вони не готові зустріти свого Господа. У них самих немає сили здобути цей єлей, і їхнє життя зруйноване. Але якщо ми проситимемо Святого Духа Божого, якщо благатимемо, як Мойсей: «Покажи мені славу Твою», то любов Бога розіллється в наших серцях. Через золоті трубки золотий єлей буде переданий нам. «Не силою і не міццю, але Духом Моїм, говорить Господь Саваот». Приймаючи яскраві промені Сонця Праведності, Божі діти сяють як світила в світі. Review and Herald, 20 липня 1897 р.

Захарія неодноразово запитував, хто такі дві маслини, тим самим звертаючи увагу на різні символи двох свідків. Сестра Вайт ототожнює дві маслини з двома свідками одинадцятого розділу Об'явлення.

"Щодо двох свідків пророк далі заявляє: 'Це дві оливи і два світильники, що стоять перед Богом землі.' Слово Твоє, — сказав псаломспівець, — світильник для моїх ніг і світло для моєї стежки.' Об'явлення 11:4; Псалом 119:105. Двоє свідків символізують Писання Старого й Нового Заповіту." Велика боротьба, 267.

Захарія хотів зрозуміти, ким були ці двоє свідків. Під час Французької революції це були Старий і Новий Заповіт. Їх зображували як Мойсея та Іллю, яких на вулиці вбив звір, що вийшов із безодні. Вони представляють служіння Future for America, яке було вбите 18 липня 2020 року.

На початку розділу, після того як Захарію розбудили, коли мертві сухі кості зібрано до купи, але вони ще не ожили, Гавриїл питає: "Що ти бачиш?" Захарія описує побачене, а тоді

запитує: "Що це таке, владико мій?" Гавриїл підкреслює предмет запитання, відповідаючи на запитання Захарії запитанням. Він питає Захарію: "Хіба ти не знаєш, що це таке?" Потім Гавриїл відповідає: "Це слово Господнє до Зоровавеля: Не міццю, ані силою, але Моїм Духом, — говорить Господь Саваот."

Слово Господнє, дане Зоровавелю, було таке: "Не силою, ні міццю, але Моїм Духом. Хто ти, о горо велика? Перед Зоровавелем ти станеш рівниною: і він винесе верхній камінь із вигуками, промовляючи: Благодать, благодать йому."

Зоровавель, намісник, представляє посланця, який готує дорогу на початку й наприкінці історії, перед яким гора стає рівниною. Ісая окреслює діло того самого посланця і каже, що він "вирівняє в пустелі шлях для нашого Бога," і що він зробить так, щоб "кожна долина" "була піднесена." Він також зробить так, щоб "кожна гора й пагорб" "були понижені," бо "велика гора" перед намісником Зоровавелем "стане рівниною."

Послання Вільяма Міллера про «сім часів» було дане йому Богом. Зоровавель представляє Вільяма Міллера, який поклав наріжний камінь «сімох часів», і він також представляє руки, що «винесуть верхній камінь» з «вигуками, кличем: Благодать, благодать йому». Подвоєння слова «благодать» представляє послання Північного кличу. «Вигуки» представляють те саме послання, що й гучний клич третього ангела, а «клич» — Північний клич. Увесь уривок стосується послання Північного кличу. Йдеться про дів, які спали смертю на вулицях одинадцятого розділу Об'явлення, що проходять через долину мертвих сухих кісток. Йдеться про воскресіння мертвих сухих кісток, а також про пророчу роль «відвісу», який бачать мудрі діви й від якого вони радіють.

Тоді Захарія каже: «Більше того». «Більше того» означає накласти наступний уривок поверх попереднього. Це посилення на пророчий принцип «рядок на рядок». Попередній діалог визначив пробудження опівночі Божого народу, представленого Захарією. Попередній діалог неодноразово наголошував на прагненні Божого народу в останні дні зрозуміти, ким є два свідки одинадцятого розділу Об'явлення. Попередній діалог визначив, що Зоровавель представляє справу в першому русі, а також справу в останньому русі. Було вказано, що «руки» Зоровавеля (які символізують людську силу) мали закласти камінь підвалини і поставити верхівний камінь, але праця його рук була і є здійсненою лише через божественну силу Утішителя.

Наступний діалог, який слід накласти поверх попереднього діалогу, показує, що коли "руки Зоровавеля" завершують працю, тоді Божий народ в останні дні "знатиме, що Господь" "послав" Гавриїла, світлоносця, "до" Божого народу. Вони розпізнають небесний процес спілкування — першу істину, представлену у зв'язку з Об'явленням Ісуса Христа. Відкинути звістку і працю Зоровавеля — це відкинути звістку, що походить від Гавриїла, яку він отримав від Христа, а Він, у свою чергу, — від Отця.

Тоді визначаються дві групи поклонників. Одна група "зневажила день малих речей?" Інша група "зрадіє", коли вони "побачать відвіс у руці Зоровавеля з тими сімома", які "є очима Господа, що ходять туди й сюди по всій землі." Ті, хто зневажає день малих речей,

зневажають історичну працю Вільяма Міллера, представлену "відвісом". Їх протиставлено тим, хто радіє, коли бачить "відвіс" у руках Зоровавеля. "Відвіс" Захарії — це будівельний камінь, що спричиняє поділ. Одна група зневажає "відвіс", бо відмовляється бачити, що "відвіс" у руці Зоровавеля є з "тими сімома". Слово "сім", що є з "відвісом", — те саме єврейське слово, яке перекладено як "сім разів" у Левиті двадцять шостому.

Тоді Захарія повторює, що, коли прокидається, він не знає, ким є ті двоє свідків. Тому він ще раз питає: «Що це за два маслинові дерева?» Він повторює знову, запитуючи: «Що це за дві маслинові гілки, які через дві золоті трубки виливають із себе золоту олію?» І Гавриїл підкреслює запитання, знову відповідаючи на питання Захарії питанням: «Хіба ти не знаєш, що це таке?» — на що Захарія відповідає: «Ні». Тоді Гавриїл каже: «Це два помазанці, що стоять біля Господа всієї землі».

Розділ починається тим, що Гавриїл розбуджує Захарію зі сну. Тож Захарія уособлює дів, яких будять опівночі, і коли тих дів пробуджують, їх змальовано як таких, що відчувають великий тягар — зрозуміти, що означають два свідки з одинадцятого розділу Об'явлення. Усі книги Біблії сходяться й завершуються в книзі Об'явлення. Усі пророки узгоджуються між собою, бо Бог не є автором безладу. Усі пророки говорять більше про останні дні, ніж про час, у який вони жили.

Гавриїл застосовує принцип Альфи й Омеги, вказуючи, що Зоровавель розпочне й завершить роботу з будівництва храму. Його роботу представлено як закладення підвалини на початку та встановлення вінцевого каменя наприкінці. Зоровавель представляє рух міллеритів і рух Future for America.

Гавриїл відкриває Захарії, що діло опівнічного кличу, чи то у русі першого ангела, чи то у русі третього ангела, звершується силою Святого Духа.

Поки вони лежали мертвими на вулиці, світ радів, бачачи їхні мертві тіла, але коли вони воскресли, світ злякався, а вони зраділи. Вони радіють, бо бачать відвіс тих «семи часів» у руці Зоровавеля. Відвіс — це камінь, на якому будують, що відділяє мудрих від нерозумних.

Захарія не каже «сім», він каже: «ті сім». Вони бачать як дві тисячі п'ятсот, так і двадцять років розсіяння. Слово, перекладене як «сім», — те саме слово, яке перекладено як «сім разів» у двадцять шостому розділі Левіта і означає «прокляття» рабства, яке було наведене на північне та південне царства Ізраїлю. Книга Даниїла визначає «ті сім» як перший і останній гнів.

Наріжний камінь, закладений Вільямом Міллером, — це «сім часів», і верхній камінь, покладений рухом третього ангела, — це «сім часів». Ті, що радіють, коли бачать «ті сім» у пробудженні Північного Кличу останніх днів, стануть свідками поділу й відокремлення дорогоцінних і негідних. Дорогоцінні радітимуть, коли увійдуть у повну єдність, а негідні запізно зрозуміють, що не мають того елею, який сховався через дві золоті трубки. Правда, що приносить радість одній групі, стане каменем спотикання для іншої, хоча її могли побачити всі, хто бажав бачити.

Так само, як у 1856 році «сім часів» стало випробуванням на початку, коли Філадельфійський адвентизм перейшов у Лаодикійський, так і наприкінці «сім часів» знову є випробуванням саме там, де Лаодикійський адвентизм переходить у Філадельфійський. Випробування на початку було провалене в 1863 році через відкинення біблійного вчення про «сім часів». Ті, хто провалять випробування наприкінці у 2023 році, зроблять це через відкинення досвіду, якого вимагає засіб, визначений «сімома часами» Левіта 26.

Було важливо встановити, що книга Даниїла повністю підтверджує "сім часів", перш ніж ми почнемо розглядати пророчє послання перших шести розділів книги Даниїла, бо розділи четвертий і п'ятий присвячені "семи часам", і вони визначають початок і кінець двох рогів звіра із землі з тринадцятого розділу Об'явлення.

Ми розпочнемо розгляд тих перших шести розділів у наступній статті.

Світло, яке Даниїл отримав від Бога, було дано саме для цих останніх днів. Видіння, які він бачив на берегах Улая та Хіддекелу, великих річок Шінеару, тепер сповнюються, і всі провіщені події незабаром збудуться.

Розгляньте обставини єврейського народу, коли були дані пророцтва Даниїла.

Приділяймо більше часу вивченню Біблії. Ми не розуміємо Слова так, як слід. Книга Об'явлення починається закликом до того, щоб ми зрозуміли повчання, яке вона містить. 'Блаженний, хто читає, і ті, що слухають слова цього пророцтва', — проголошує Бог, — 'і дотримуються того, що в ньому написано, бо час близький.' Коли ми як народ зрозуміємо, що ця книга означає для нас, серед нас буде велике пробудження. Ми не до кінця розуміємо уроки, яких вона навчає, попри настанову, дану нам, досліджувати й вивчати її.

У минулому вчителі заявляли, що книги Даниїла та Одкровення є запечатаними, і люди відверталися від них. Завісу, уявна загадковість якої стримувала багатьох від того, щоб підняти її, Сама Божа рука зняла з цих частин Його Слова. Саме ім'я «Одкровення» суперечить твердженню, що це запечатана книга. «Одкровення» означає, що щось важливе відкривається. Істини цієї книги звернені до тих, хто живе в ці останні дні. Ми стоїмо зі знятою завісою у святому місці святих речей. Ми не повинні стояти зовні. Ми повинні входити, не з легковажними, неблаговійними думками, не поривчастими кроками, але з благоговінням і страхом Божим. Ми наближаємося до часу, коли пророцтва книги Одкровення мають виконатися. Свідчення для служителів, 113.